

MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks verschijnend informatie- en
opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg

Maffius nr. 6

4e jaargang, juni 1978

Inhoud

1 We rijden naar de afgrond K v Vugt	18 Tutor&Inhoudsdeskundige OC
5 Reactie Stichting Dier in Nood	22 Sport
9 Officiële informatie	23 Rotte Kiezen v. Arkel, Sikkens
14 Terug van weggeweest G. Majoor	24 Capaciteitsgroep borstonderzoek
15 Congres Arbeid & Gezondheid H. Hagen	25 Vogels, reizen & supposten
15 Oriëntatieweek Antroposofie	
17 Oproep Harmonie J. Ploum	Eindredactie Henny P & Japy Z.

redactieleden Maffius

Kees Schröer
Hans Hagen
Puck Muller
Wim Hermens
Jan Muytjens
Jaap Zuidweg
Jan Duijzers
Henny Peltenburg
Inge Dauphin
Joep Offermans

Vijverdal

Biomedisch Centrum

Hoofdgebouw
Student

Redaktiesekretaresse
Adviseur

Eindredactie: Jaap Zuidweg
Henny Peltenburg

Redactie-adres:
Inge Dauphin, Vijverdal
Vijverdalseweg 1
043-841777 tst. 2173

Druk, reprografie RL
AV-groep/KOO: lay out, illustraties
en voorbereiding
drukkerwerk

” van de redactie

RECTIFICATIES

De verkiezingsbijlage bij Maffius nr. 5 was niet perfect zoals u gemerkt zult hebben. Het programma van de kandidaten uit de klinische capaciteitsgroepen hoorde bij Geert Blijham en Harm Bruins Slot en niet bij Maurits Alessie. Het programma van Bart Sikkens is afgedrukt op de achterkant van het stukje van Fred Stevens. En last but not least waren we nog vergeten boven de kandidatenlijsten te vermelden voor welke raad ze verkiesbaar waren.

” Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, foto copie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie. ”

We rijden naar de afgrond.....

(Eenige sombere gedachten over de toekomst van ons onderwijssysteem)

Op donderdag 18 mei j.l. is er in de Universiteitsraad gepraat over de verdere uitbouw van onze universiteit. N.a.v. deze discussie ben ik op sombere gedachten gekomen, en ik denk dat het erg belangrijk is mijn bange vermoedens nu eens niet voor mijzelf te houden, of in beperkte kring te openbaren, maar deze op zo groot mogelijke schaal bekend te maken.

Het draait eigenlijk allemaal om een passage in de nota: Verdere ontwikkeling R.L., die als volgt luidt:

"Wanneer zich de situatie zou voordoen dat wordt voorgesteld de R.L. uit te breiden met studierichtingen die gebaseerd zijn op andere organisatorische en onderwijskundige uitgangspunten, zal nader bezien moeten worden hoe de inpassing in het ontwikkelde kader van de R.L. kan worden geregeld".

In de U-raadsbijeenkomst werd deze passage in die zin bijgesteld, dat werd toegevoegd dat een dergelijk bezien alleen plaats zal vinden indien er zwaarwegende argumenten zijn. Naar mijn mening en die van enkele andere raadsleden had deze passage echter in zijn geheel geschrapt moeten worden.

Deze passage verontrust mij op twee manieren. In de eerste plaats wordt hier expliciet gezegd, dat wij de uitgangspunten die wij ons gesteld hebben t.a.v. de medische faculteit en de algemene faculteit evt. willen gaan verlaten, de deur naar traditionele onderwijssystemen wordt hiermee op een kier gezet. In de tweede plaats heeft dit mij aan het denken gezet over het functioneren van deze uitgangspunten binnen de medische faculteit; een verwatering van onze basisprincipes valt nu al duidelijk te onderkennen, maar de invloed van een traditioneel onderwijssysteem zou katastrofaal zijn. Ook denk ik dat het op een kier zetten van deze deur een signaal is, hoe men binnen de faculteit der geneeskunde over de uitgangspunten begint te denken.

De verdere uitbouw van de R.L.

Voorstanders van de gewraakte passage noemden deze een logisch onderdeel van de nota. Er zijn drie manieren waarop je de instelling kunt uitbreiden. Je kunt de bestaande faculteiten uitbreiden; je kunt nieuwe faculteiten aantrekken met onderwijs en onderzoek volgens de uitgangspunten van de nu aanwezige faculteiten; dit kunnen bestaande of nieuw op te richten faculteiten zijn; tenslotte kun je bestaande faculteiten oprichten en hierin traditioneel onderwijs geven en onderzoek doen. Naar mijn mening is dit laatste GEEN mogelijkheid om de universiteit uit te breiden, dit is een oplossing die wij vooralsnog principieel dienen af te wijzen. Pas als wij voor de keuze staan om een dergelijke faculteit te beginnen of ophouden als universiteit te bestaan, pas dan moeten wij de discussie openen over het bijstellen van onze principes. Een dergelijke mogelijkheid moeten wij nu zelfs niet in overweging nemen.

De eerste twee mogelijkheden bieden ons trouwens nogal wat kansen. Ik denk dan niet alleen aan de regional health university zoals die in het stuk over de verdere uitbouw wordt genoemd, ik denk dan veel eerder aan de universiteit zonder faculteiten, zoals die vroeger zo vaak binnen de R.L. ter sprake kwam. Geen uitbreiding door nieuwe faculteiten, nee, de bestaande faculteiten met nieuwe capaciteiten uitbreiden en zo nieuwe studie- en onderzoeksrichtingen creëren. Ik kan mij niet geheel aan de indruk onttrekken dat steeds minder mensen die oplossing een warm hart toedragen. Als ik zie wat voor klippen door sommigen worden opgeworpen bij de integratie van medische en algemene faculteit, als ik de bezwaren tegen een universitaire matrix-organisatie zie, dan wordt het mij toch wel zwaar te moede. Maar ook als men de universiteit zonder faculteiten niet aandurft, hoeven wij de onderwijs- en onderzoeksprincipes niet af te zweren; onze basisfilosofie is toe te passen op iedere andere faculteit. We beginnen dan dus gewoon met een derde faculteit op grond van de uitgangspunten van de twee andere en passen die netjes in de bestaande structuur in. Een faculteit met traditioneel onderwijs, onderzoek en, vooral, met een traditionele organisatiestructuur, zal ongetwijfeld de doodsteek voor de experimenten in de beide andere faculteiten betekenen.

Reden waarom men de deur op een klein kiertje zet naar traditioneel onderwijs is, naar ik aanneem, angst voor het voortbestaan van de R.L. Onze verdere groei en uitbreiding wordt door Den Haag duidelijk belemmerd en ten koste van alles zouden we moeten uitbreiden. Maar juist om ons sterk te maken zouden wij ons onverkort achter onze uitgangspunten moeten scharen. Onze universiteit is niet opgericht omdat er een nieuwe universiteit nodig was, maar om een nieuwe vorm van (medisch) onderwijs op te zetten. De nu aanwezige studenten zijn hier niet vanwege de vele kroegen in Maastricht, maar vanwege deze andere vorm van onderwijs. We moeten nu eens ophouden om als argument voor uitbreiding de functie in de regio (werkgelegenheid, betere onderwijskansen, e.d.) op te voeren, we moeten uitbreiden om ons onderwijs- en onderzoeksexperiment een optimale kans te geven.

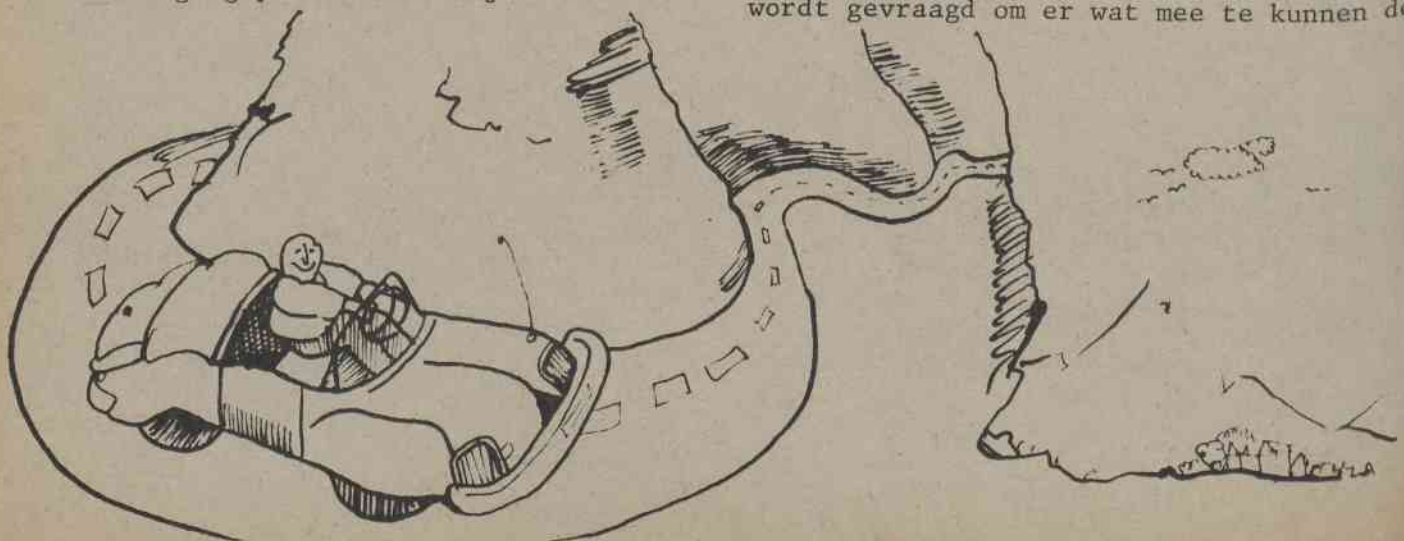
Een universiteit is nu eenmaal geen ontwikkelingsmaatschappij of arbeidsburo, de R.L. is op de eerste plaats een instituut voor wetenschappelijk onderwijs en onderzoek.

Ontwikkelingen binnen de faculteit der geneeskunde

Veel zorgelijker dan deze verdere uitbreiding is echter de ontwikkeling binnen de medische faculteit. Officieel is alles nog netjes volgens de basisfilosofie, dat is een feit, maar de zaken die er verder gebeuren maken mij toch erg angstig. Steeds meer wordt door diegenen, die, toen ze hier als student of medewerker kwamen, de uitgangspunten van de faculteit onderschreven, van deze uitgangspunten afgeweken. Men vecht de uitgangspunten niet aan, men past ze gewoon niet toe, met het argument dat het zo toch ook kan. En wijs je ze op het feit dat ze die uitgangspunten indertijd toch

onderschreven hebben, dan ben je dogmatisch. Opmerkingen als dat je toch niet met de basisfilosofie getrouwd bent en dat dit geschrift de bijbel niet is, zijn dan niet van de lucht. En zo zien wij dat er steeds minder van terecht komt. Als wij naar het onderzoek kijken moeten wij constateren dat dit in feite niet verschilt van de wijze waarop het elders gebeurt. Oh ja, er bestaan hoofdprojecten, deelprojecten en onderzoekselementen, geheel conform de basisfilosofie. In al die projecten werken verschillende capaciteitsgroepen samen, zodat er wel

degelijk van multidisciplinariteit sprake is. De verantwoordelijkheid voor het onderzoek ligt niet meer bij de vakgroepen, maar is verschoven naar het middenniveau van de W.U.B., naar de faculteitsraad. Zo staat het op papier. Is het ook werkelijk zo? Is het niet zo, dat het enige goed functionerende in het onderzoek, het onderzoek in het onderzoekselement is, op enkele gunstige uitzonderingen na? Is het niet zo dat het onderzoek zich grotendeels binnen één capaciteitsgroep afspeelt en dat de multidisciplinariteit nog ver te zoeken is? Is de afstand Vijverdal-Biomedisch Centrum niet al lang te groot gebleken? Ligt de macht m.b.t. het onderzoeksbeleid niet veel eerder bij de researchcommissie, bestaande uit de onderzoekers zelf, dan bij de breder samengestelde, beleidsbepalende faculteitsraad, die op grond van slechte informatie dit deel van het beleid maar delegeert naar de research-commissie? Multidisciplinariteit en matrix-management lijken mij enigszins overdreven benamingen voor wat er hier gebeurt. Maar laten wij naar het onderwijs kijken. Laten wij de blik richten op de planningsgroepen die ons overstelpen met casus-presentaties, die toch zo goed en zo probleemgeïntereerd zijn, dat er wel het uiterste van de creativiteit van een onderwijsgroep wordt gevraagd om er wat mee te kunnen doen

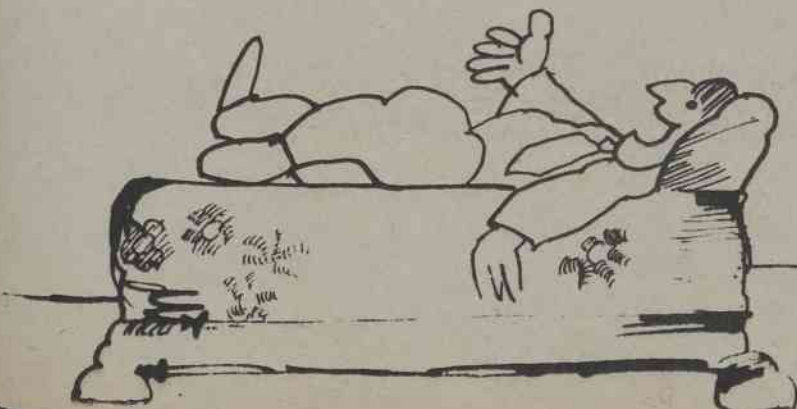
Ze zijn veelal slechts goed voor "kapstok-
onderwijs", voor probleem-oplossen zijn ze
totaal ongeschikt. Laten wij eens even
stilstaan bij de inhoudsdeskundigen die
weigeren gerichte vragen van studenten te
beantwoorden, maar in ruil daarvoor wel
een "college" willen houden over wat zij
van hun vakgebied moeten weten. En bij de
inhoudsdeskundigen die het te veel moeite
vinden 6 keer een half uur bij iedere onder-
wijsgroep gerichte vragen te beantwoorden
en die een vragenuurtje voor 50 studenten
wel goed genoeg vinden. Laten wij vooral
niet vergeten te denken aan de capaciteits-
groepen, die nog steeds niet uitblinken
in het opleveren van een ruime collectie
basisleermiddelen, zodat je een onderwerp
kunt bestuderen op verschillende manieren,
via een boek, video of band-dia-serie. En
laten wij ook vooral aan de evaluatie
denken; vragen die technisch veelal slecht
zijn en die uitsluitend kennis meten, ter-
wijl de mogelijkheid om met objectief-
scorebare vragen iets meer te toetsen toch
duidelijk aanwezig is. Denk eens aan de
gemiste kansen om evaluatie van de gezond-
heidszorg in het curriculum in te brengen,
om in het onderwijs aan attitude-ontwikke-
ling aandacht te besteden. Bedenk eens hoe
weinig goede tutoeren er nog rondlopen die
de onderwijsgroepen volledig zichzelf
kunnen laten zijn en pas bijsturen als
het echt procesmatig, niet inhoudelijk,
fout loopt. Het toppunt van alles zijn
echter wel de cursussen in de basis-
vakken, die momenteel als paddestoelen
uit de grond schieten; cursussen in
het kader van maatregelen n.a.v. de
screeningstoets (alsof studie-achter-
stand te herleiden is tot gebrekkige
kennis van één vakgebied) en gewoon
omdat men bang is niet genoeg van deze
basisvakken af te weten.

Ik weet het, het zijn allemaal kleinig-
heidjes, maar al die kleinigheidjes
zijn toch aardig bezig ons onderwijs

uit te hollen. En op grond van wat
voor argumenten gebeurt dit alles?
Want ik zou het niet erg vinden als
men van onze grondbeginselen zou af-
wijken op grond van reële, onderwijs-
kundige argumenten. De basisfilosofie
is geen bijbel voor mij en ik ben er
ook niet mee getrouwd. Maar als men
een bepaalde casuspresentatie verdedigt
door te zeggen dat dit ook probleemge-
öriënteerd is en dit in de
praktijk zo voorkomt en zo mijn
argumenten terzijde schuift dat wij
hiermee als onderwijsgroep niets
kunnen doen, omdat de opbouw dusdanig
is, dat je er geen "anamnetisch"
spelletje mee kunt doen en ook de
verschillende stappen in het probleem-
oplossend proces van de arts onvol-
doende naar voren komen, dan word ik
toch even niet goed.

Als men de afwezigheid van een ruime
verscheidenheid aan basisleermiddelen
verdedigt door te zeggen dat de stu-
denten het maar moeten doen met de
boeken, aangezien de hooggeleerde
docent dit voldoende vindt, daarmee
alle onderwijskundige argumenten tot
van nul en generwaarde degenererend,
overvallen mij dezelfde gevoelens van
onbehagen.

Maar laten wij eerlijk wezen, niet
alleen docenten, ook studenten
helpen aan de ondermijning mee. Nog
kort geleden konden wij meemaken
hoe iemand voor een groep studenten
de standaarden van het skillslab kon
oplezen en hoe hij, nadat hij ge-
vraagd had of wat hij deed nog wel
zin had, door de aanwezigen werd
aangezet daar toch maar mee door te
gaan. De cursussen in vele van de

basisvakken zijn veelal op verzoek van de studenten ontstaan. Volgens vele studenten is het erg nuttig dat een inhoudsdeskundige een verhaaltje ergens over komt vertellen, een college dus. Voor de duur van het blok weet je het dan inderdaad, maar daarna? Dat een inhoudsdeskundige niet naar iedere groep afzonderlijk komt, wordt verdedigd door te zeggen dat hij daar geen tijd voor heeft. Het is niet te ontkennen dat een gesprek met 8 studenten meer vruchten zal afwerpen, dan met 50 studenten, dat een gesprek met iedere onderwijsgroep afzonderlijk dus beter onderwijs oplevert. Het is dus geen argument dat hij geen tijd heeft. Iemand die geen tijd heeft om goed onderwijs te geven, moet niet aan een universiteit gaan werken, het is onzin om te zeggen dat je geen tijd hebt om je werk te doen. Maar de grootste dooddoener van alles is wel het argument dat het altijd al op een bepaalde manier goed gegaan is, dat ze aan andere universiteiten nog steeds zo artsen opleiden, dus waarom hier niet. Dit is toch geen argument! Over dat goed gaan elders kun je al je vraagtekens hebben, maar het beroep op dat het altijd al geweest is, is waanzin. Ondanks dat de doodstraf eeuwenlang in ons land met succes gebruikt is, is hij nu gelukkig toch afgeschaft. Hoewel men er jarenlang vanuit gegaan is, dat de aarde het middelpunt van het heelal was, zijn wij nu toch volmaakt gelukkig met de gedachte dat dit niet zo is.

Het is een erg ongelijke discussie onderwijsvernieuwingen met onderwijskundige argumenten te moeten verdedigen tegenover mensen die zich op dergelijke gronden tegen de veranderingen verzetten. Ik benijd de onderwijskundigen die dat bij ons moeten doen dan ook niet.

Ik heb in bovenstaand artikel een aantal processen signaleerd zoals ik ze op dit moment waarneem. Ik doe geen uitspraak over hoe sterk deze tendenzen zijn, ik zeg alleen maar dat ik mij er ongerust over maak en het ergste vrees voor onze onderwijs- en onderzoeksvernieuwingen. Naast deze afdwalingen van de basisfilosofie zit er in ons onderwijssysteem nog ontzettend veel goeds, er gebeuren ook nog zat dingen volgens onze uitgangspunten en ik weet niet of ik dit in moet schatten als een langzaam terugkeren naar het oude systeem of dat het slechts een tijdelijke inzinking is.

Het is onnodig te zeggen, dat ik op het laatste hoop.

Ik heb geen behoefte aan mensen die mij vertellen dat het allemaal wel meevalt, het valt n.l. niet mee. Mijn protest richt zich niet tegen diegenen die nog steeds achter onze uitgangspunten staan en nog steeds streven naar optimale verwezenlijking van de basisfilosofie. Mijn protest richt zich wel tegen diegenen die, om mij niet duidelijke redenen, de eerste groep niet de kans willen geven aan te tonen dat met onze uitgangspunten een goed curriculum te maken is. Misschien achten zij het in het belang van studenten en medewerkers dat dat niet volgens deze uitgangspunten gebeurt, volgens mij is het juist van belang voor deze groepen de basisfilosofie uit te voeren. Het gaat niet aan om uit gemakzucht en angst voor verandering onderwijsvernieuwingen tegen te houden. Juist nu er problemen komen moeten wij met vereende krachten naar oplossingen zoeken, maar die oplossingen moeten wel overeenstemmen met onze uitgangspunten en binnen de grenzen van de basisfilosofie blijven; pas als hier geen mogelijkheden meer liggen, is terugkeer naar het oude systeem gerechtvaardigd.

Koen van Vugt

stichting **dier in nood** maastricht

secretariaat: graaf van waldeckstrant 29a
 telefoon: 15491
 voorlichting en advies: telefoon: X1793 X2725, 15491 - 79080
 dierenambulance: telefoon: X3218 X2929, 15491
 girorekening stichting: 3205294
 bankrekening amro-bank maastricht
 bankrekeningnummer: 452362660
 girorekening bank: 1033908

Maastricht, 22 mei 1978

Aan de Redactie van MAFFIUS,
 Rijksuniversiteit Limburg,
 Maastricht.

Geachte Redactie,

In Maffius no. 3 van maart 1978 gaven meerdere personen middels een interview hun visie op het gebruik van proefdieren. De Stichting Dier in Nood Maastricht wil ook graag gehoord worden, te meer omdat er in een van de interviews gesproken wordt van "een Stichting in Maastricht," waarmee duidelijk de Stichting Dier in Nood wordt bedoeld.

Om te beginnen willen wij op enige aperte onjuistheden attenderen.

In de inleiding wordt - met betrekking tot het geval Horst - letterlijk gezegd: "De knuppel werd in het hoenderhok gegooid toen er werd geschreven dat deze politiemann (dhr. Evers) honden mepte en deze verkocht aan onze Universiteit."

Voorzover ons bekend, werd nergens geschreven dat de heer E. honden mepte, maar dat hij honden welke hem als asielhouder door de omliggende Gemeenten werden toevertrouwd, aan de Universiteit leverde. Los van het feit of daar al dan niet door de Universiteit voor werd betaald, bestreden dierenbeschermers het feit dat "een toevluchtsoord voor huisdieren" niet op een dussdanige manier de belangen van die dieren behartigt, dat het zijn naam "asiel" waardig is. Bovendien bleken de gemeentebesturen er niet van op de hoogte te zijn dat de dieren voor proeven werden afgestaan.

Naar aanleiding van hetgeen de heer v.d. Bogaard meent te moeten stellen op pagina 3 protesteren wij met klem tegen de volgende verkeerde voorstelling van zaken:

.....

"honden die opgevangen zijn in de omgeving van Horst, drie weken in het asiel gehouden zijn om op de eigenaar te wachten, kwam deze niet, dan werd de hond net als in de meeste asiels in Nederland afgemaakt."

De asiels in Nederland maken na drie weken géén honden af, tenzij daar een grondige reden voor zou zijn, bijvoorbeeld langdurige ziekte of ernstige verwondingen, agressiviteit, gedragsafwijkingen. Soms worden dieren gecastreerd, ze worden ook getrimd, gewassen, kortom: alles wordt in het werk gesteld om eigenaarloze dieren, zwerfend aangetroffen dan wel door de eigenaar om uiteenlopende redenen noodgedwongen en tegen het betalen van een vergoeding, afgestaan, te herplaatsen. Het Bestuur van het Geleense asiel "De Reddingsboei" protesteerde openlijk in de kranten tegen de uitspraak van de heer v.d. Bogaard dat dieren in asiels na drie weken zouden worden afgemaakt.

Eveneens op pagina 2 (v.d. Bogaard): "Wie bepaalt of een dier van een hoge of lage orde is? Het publiek heeft over het algemeen minder moeite met proeven op ratten en muizen, die doden ze zelf ook wreed met klemmen of slaan ze dood, dan met honden en katten."

Hierop repliceren wij als volgt:

Het ligt voor de hand dat dieren die gedomesticeerd zijn, die zeer dicht bij de mens leven, zijn huis, zijn gezin, zijn dagelijks leven delen, die, zoals de hond, zijn ingesteld op verkeer met mensen, op de allereerste plaats gevrijwaard dienen te zijn van proefnemingen. De neonatale periode, tot + 13 dagen, is voor de hond een periode van zeer grote afhankelijkheid. Na het opengaan van de ogen loopt die periode ten einde en komt de hond in de transitieperiode, welke drie tot vier weken duurt. Er doen zich in deze periode ingrijpende veranderingen voor in het gedragspatroon. Karakteristieke patronen van het volwassen dier beginnen zich te ontwikkelen. Dan volgt een periode - de socialisatieperiode welke een duur heeft van drie à vier weken tot enkele maanden - waarin de sociale gedragspatronen zich ontwikkelen, in tegenstelling tot de transitieperiode, waarin verandering in sensorische en motorische vermogens optreden. De hond lijdt psychisch wanneer zijn eenmaal ontwikkeld gedragspatroon rigoureus wordt aangetast, wanneer zijn sociale omgeving wordt gewijzigd.

Daarnaast gaan dierenbeschermers ervan uit, dat elk dier dat onvermijdelijk voor proefnemingen moet worden gebruikt, daar zo weinig mogelijk pijn of hinder van dient te ondervinden, óók wanneer het om ratten of muizen gaat. Zij zijn blij dat de dierproeven evenals de bio-industrie steeds meer weerstanden oproepen bij de doorsnee burger, dat filosofen, ethologen en ecologen zich ernstig met deze materie bezig houden en dat Minister Dr.Pais zich hierover uitvoerig laat inlichten en voorlichten.

Eveneens op pagina 3, onderaan, waar het hondenhandelaar Bach uit Oss betreft: "Hij heeft aan deze handel zijn broodwinning en is dus veel minder geneigd om risico's te lopen." Het is in dierenbeschermingskringen overbekend, dat het vervalsen van papieren aan de orde van de dag is. (Herkomst van de dieren, entingswijzen, stambomen.) Daar werken sommige dierenartsen die het met de ethiek en de integriteit niet zo nauw nemen zelfs aan mee. Een en ander is echter zo verbreid en zo moeilijk te achterhalen of aan te tonen, dat er weinig tegen te ondernemen valt.

Met klem ook nemen wij stelling tegen de zinsnede op pagina 4 die duidelijk op de Stichting Dier in Nood gericht is.

....

"Veel mensen denken en met name een Stichting in Maastricht probeert dat idee te lanceren, dat wij 's avonds met een auto door Maastricht rijden, gauw een hond pakken en dan vol vreugde Ruud of iemand anders opbellen om te zeggen: joh, we hebben er weer één."

De Stichting Dier in Nood wordt gevormd door serieuze mensen die echt niet zo kinderlijk plegen te denken als de heer v.d. B. wil doen geloven.

De wijze waarop de heer v.d.B. over het proefdierenprobleem in zijn totaliteit spreekt, doet óns wel twifelen aan zijn serieuze benadering van het onderwerp. Helemaal een lachertje wordt het waar de heer v.d. B. opmerkt: "De beste oplossing is als de asiels hun overschot aan honden, die ze zelf afmaken, aan ons ter beschikking zouden stellen. Dan was de hondenhandel in één keer verdwenen."

En dan te bedenken dat dierenbeschermers de hondenhandel bestrijden juist omdat deze dieren "en masse" aan universiteiten en laboratoria levert! Dieren uit de "asiels" leveren zou alleen maar verplaatsen van het probleem zijn.

Blz. 4: "Maar er wordt nooit een hond afgemaakt zonder dat wij er iets mee doen."

Edwin Dakman, lid anti vivisectiestichting, die gedurende meerdere maanden in dienst was van de R.U.L. (als uitzendkracht) en die ook het transport van dieren uit asiel Horst naar de R.U.L. signaleerde en in de openbaarheid bracht, kan bevestigen dat kleine honden op zeker tijdstip zonder meer werden afgemaakt omdat er voldoende grote honden aanwezig waren.

Blz 4 onderaan: "De controle op de toelaatbaarheid van experimenten ligt momenteel nog volledig bij de Researchcommissie. Met de nieuwe wet op de dierproeven moet daar ook een verantwoorde-lijke voor komen. ((Welke verantwoordelijke? St. D.i.N.)). Maar die hebben we momenteel nog niet. Ja, daar zijn minimum eisen voor. Het is natuurlijk erg moeilijk om hiervoor absolute eisen te stellen, omdat het belang van het experiment afgewogen moet worden tegen het ongemak van het proefdier. En daarvoor is toch wel een grote betrokkenheid bij de experimenten van de proef-dierkundige nodig. Er zijn minimum eisen, maar er wordt toch ook wel wat aan de eigen verantwoording en het ethisch inzicht (???? D.i.N.) van de proefdierkundige overgelaten."

Alleen al uit deze zinsneden blijkt dat er nogal wat, zo niet alles, mankeert aan de interne regelingen en de regelingen van overheidswege. Het wordt hoog tijd dat het proefdierenbeleid onder de loupe wordt genomen.

Vragen die bij de Stichting Dier in Nood leven zijn:

- 1) Kan er een kommissie benoemd worden die inzicht heeft in de controle van
 - a) aankoop proefdieren
 - b) vervoer en verzorging van de dieren die op de RUL komen
 - c) verzorging van dieren binnen de RUL
- 2) Welke criteria legt men aan
- 3) Bij punt 1) Kan een inspekteur van Dierenbe-scherming inzage hebben in
 - a) stukken waaruit de herkomst van de honden blijkt
 - b) de aard van de proeven en het aantal dieren dat erbij betrokken is
 - c) het aantal honden en het aantal proeven
- 4) Welke proeven worden op welke dieren uit-gevoerd ?

STICHTING DIER IN NOOD MAASTRICHT

Vice voorzitter

Sekretaris

Edwin Dakman

Wass. Drenth

Publicaties

E. Reerink: Münch. med. Wschr. 120 (1978)
 Nr. 17: Beurteilung der Qualität medizinischer Leistungen (Medical audit); Methodik des Vorgehens in den Niederlanden'. Copie te verkrijgen bij Dienst Voorlichting.

J.W. Henquet, T.L. Kho en K.H. Rahn: Münch. med. Wschr. 120
 437 (1978): 'Grenzwerthypertonie'.

Mr. M.J. Cohen en dr. H.F.M. Crombach: Nederlands Juristenblad
 13 mei 1978, Afl. 19: 'De nieuwe medische faculteit in Maastricht en de juridische opleiding'.

Na een voortreffelijke beschrijving van het Maastrichtse onderwijssysteem stellen de auteurs dat het mogelijk en wenselijk is, volgens dezelfde uitgangspunten ook een rechtenfaculteit op te zetten. 'Dat deze negende faculteit in Maastricht een onderkomen zou moeten vinden, ligt, gezien de traditie die daar nu al gevestigd is, voor de hand'. Het artikel ligt ter inzage bij Voorlichting.

Reisverslagen

Bij Voorlichting liggen ter inzage:

- Reisverslag van F.H.M. Jongsma van reis naar Göttingen - Braunschweig 16-20 april 1978 (i.v.m. onderzoek van enkele optische componenten van onze U.L.M. (Ultrageluids Licht-Modulator).
- Verslag van E. Reerink van een bezoek aan de vierde Europese conferentie over medische verslaglegging in Heidelberg (W-Duitsland) van 20 - 23 maart 1978.

J.O.

Mededelingen

Op 12 juni zullen vijf studenten een verhaal houden over hun ervaringen in Tanzania.

Wilbert Bakx, Charles Baur, Daniëlle Hulsmans, Annemiek Mellink en Marie-Louise Nouwens waren 3 maanden in Tanzania voor een Stage "Community Health", in het kader van het Keuze-onderwijs. De bijeenkomst vindt plaats om 20.00 uur in de Aula.

Volkshogeschool Ons Erf

Van 7 tot 11 augustus 1978 organiseert de volkshogeschool Ons Erf een seminar over Ervaringsleren. Thema van dit seminar is Ervaringsleren als methode van maatschappelijke bewustwording.

De kosten bedragen f 175,- (studenten f 100,-).

Voor opgave en inlichtingen kan men zich wenden tot de administratie van de volkshogeschool,
Postbus 1, Berg en Dal.

Het telefoonnummer is 08895-1744.

International Festival of Economics and Training Films

Van 19 t/m 25 oktober organiseert de "Ecole du Commerce", te Brussel, bij gelegenheid van haar 75-jarig bestaan, een internationaal filmfestival.

Thema's zijn: Ecology and the Economy,
Human Relations in Industry,
The Improvement of Sales Techniques.

T.B.

Informatiebulletin MRC

Verschenen is het informatiebulletin van het Medisch Regionaal Centrum over het eerste kwartaal 1978.

Gedurende deze periode is aan de orde geweest het opstellen van een beleidsplan voor de komende jaren. Aan twee hoofdthema's zal daarbij grote aandacht worden besteed nl. kwaliteitsbewaking en -bevordering enerzijds en planning anderzijds. Binnen de verschillende werkgroepen is nagegaan hoe deze thema's op hun werkterrein gestalte zouden kunnen krijgen.

Het MRC zal meer bewust en stelselmatig aandacht gaan besteden aan het publiciteitsbeleid. In dit kader is reeds een voorlichtingsdag georganiseerd ten behoeve van ondernemingsraadsleden en hoofden van dienst van de algemene ziekenhuizen en de verpleeghuizen.

Op 1 januari 1978 heeft de heer Jaminon zijn werkzaamheden als secretaris-directeur van het MRC aangevangen. Daarmee is een einde gekomen aan de directe deelname van medewerkers van de universiteit aan het secretariaat van het MRC.

Verschillende werkgroepen hebben nagegaan hoe de in de groep deelnemende instellingen kunnen bijdragen aan het programma van het 5e en 6e jaar van de Faculteit der Geneeskunde van de RL. Vanuit de werkgroepen heeft o.m. coördinatie plaats gevonden bij het scheppen van stageplaatsen.

Door het MRC wordt advies uitgebracht over alle vraagstukken in Zuid Limburg waarover de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid aan Gedeputeerde Staten advies moet uitbrengen.

In het eerste kwartaal van het jaar zijn o.m. adviezen uitgebracht over (ver)bouwplannen van de ziekenhuizen in Brunssum, Kerkrade en Maastricht en over een plan voor dagbehandeling in verpleeghuizen en de bestemmingswijziging van één der verpleeghuizen.

Ook werden twee initiatieven beoordeeld voor het oprichten van een kleuterdagverblijf in de costelijke mijnstreek.

Omdat er op grond van landelijke richtlijnen slechts voor één zo'n voorziening ruimte was moest uit beide plannen een keuze worden gemaakt. Omdat beide plannen kwalitatief acceptabel waren heeft men het kostenaspect de doorslag laten geven.

Binnen het MRC is gedachtenvorming op gang gekomen over een pre-advies van de Werkgroep Perinatale Zorg.

Binnen de Werkgroep Basisechelon is aan de orde geweest de vraag hoe de drie DGD's in de regio kunnen bijdragen aan een betere gang van zaken bij de inbewaringstelling (onvrijwillige opname in psychiatrisch ziekenhuis).

Door bemiddeling van deze werkgroep kunnen jaarlijks twintig stageplaatsen ter beschikking van het 5e en 6e studiejaar van de RL worden gesteld.

De Werkgroep Eerstelijnsgezondheidszorg wil in de toekomst meer aandacht besteden aan de inhoudelijke invulling van een aantal onderwerpen die in direct verband staan met de positie van de eerstelijnsgezondheidszorg. Door het MRC-bestuur is aan de Staatssecretaris van VOMIL gevraagd een staffunctionaris aan te stellen die belast wordt met het geven van inhoud aan het beleid, dat gericht is op versterking van de eerstelijnsgezondheidszorg.

De Werkgroep Ziekenhuizen heeft (naast het uitbrengen van de reeds genoemde adviezen) een standpunt bepaald over het Experiment Diagnostisch Centrum in Maastricht en over de behoefte en spreiding van nier-dialyse plaatsen.

De werkgroep wil zich gaan inzetten voor het op elkaar afstemmen van de activiteiten op het gebied van de oncologie in de regio.

De Werkgroep Verpleeghuizen heeft met de Faculteit der Geneeskunde en de KSA te Sittard contact opgenomen om te bewerken dat het element 'verpleeghuis' op enigerlei wijze aandacht krijgt in de opleiding. Deze werkgroep heeft geadviseerd over een bestemmingswijziging van het verpleeghuis St. Agnetenberg te Sittard.

Nader beraad heeft plaats gevonden over een al eerder opgesteld spreidingsplan voor dagbehandelingsplaatsen.

In onderling overleg zullen ook criteria worden opgesteld voor verblijf en opname in verpleeghuizen.

De Werkgroep Geestelijke Gezondheidszorg heeft een advies uitgebracht over de Tandheelkundige Zorg voor Geestelijk Gehandicapten. Dit advies is door het MRC-bestuur aan de betrokken organisaties voorgelegd ter effectuering.

Daarnaast is binnen de werkgroep overeenstemming bereikt over een meldingsplicht van beleidsvoornemens. Over vroegtijdige onderkenning van zwakzinnigheid is door de werkgroep een notitie opgesteld.

De notitie is het resultaat van nauwe samenwerking met het Extra-Intramuraal Overleg Zwakzinnigenzorg.

Inmiddels worden er ook voorbereidingen getroffen voor de instelling van een ad hoc projectgroep Beschutte Woonvormen.

De Financieel-Economische Groep heeft ondermeer richtlijnen opgesteld voor een financiële regeling inzake bepaalde activiteiten van het Instituut Sportgeneeskunde Limburg. De groep heeft ook een uitgewerkt commentaar gegeven op het rapport over de perinatale voorzieningen in de regio. Daarnaast is ook een standpunt bepaald over de niet-erkende inrichtingen in de regio.

De Financieel-Economische Groep volgt en begeleidt de werkzaamheden van twee groepen die de twee hoofdthema's van het MRC uitwerken. Deze hoofdthema's zijn: het analyseren van de gezondheidszorg in relatie tot de financieringsstructuur en het ontwikkelen van een geïntegreerd informatiesysteem.

Naast de verschillende werkgroepen is er een aantal ad hoc projectgroepen ingesteld die inmiddels goede voortgang gemaakt hebben met hun werkzaamheden.

J.O.

wie

per 15 mei 1978

mw. M.C.T. van Haverre-Dassen
dhr. M.J. Hazen
meij. J.A. Satijn

per 1 juni 1978

mw. A.M. Agasi-de Visser
dhr. M.P.E. Janssen
ir. W.L.J. Martens
ir. M.B.J. Stiekema
drs. J.D. Veegens
dhr. P.A.W. Wijngaard

wat

typiste afd. Acquisitie
analist
typiste afd. Catalogisering

typiste afd. Catalogisering
technisch/wetenschappelijk programmeur
wetenschappelijk medewerker
systeemingenieur
medewerker
instrumentmaker

waar

Bibliotheek
Kapaciteitsgroep Medische Mikrobiologie
Bibliotheek

Bibliotheek
Dienst Informatieverwerking
Kapaciteitsgroep Biofysica
Dienst Informatieverwerking
Dienst Algemene en Juridische Zaken
Dienst Civiele Zaken

terug

Beste Wim (Buurman),

VAN WEGGEHEEST

14

Fijn dat je, nèt terug van Boedapest, toch al even de tijd hebt gevonden om het thuisfront wat nader over het nut van, en de perikelen rond reizen naar congressen te informeren. Maar of de lezers van Maffius nu de schellen van de ogen zijn gevallen na lezing van je artikel waag ik te betwijfelen. Want ten aanzien van het motief om kongressen te bezoeken kom je niet verder dan de mogelijkheid aldaar de meest recente informatie te verzamelen, een argument dat niet bepaald verrast door z'n oorspronkelijkheid. Waarom daarbij het verzamen van informatie van minder belang zou zijn voor de Universiteit dan het uitwisselen daarvan is mij niet duidelijk.

Je stelling, dat de waarde van de vergaarde informatie direkt in geld is uit te drukken als daaruit blijkt dat een onderzoeksplan bijgesteld moet worden, werkt ook al niet erg verhelderend, als je daarbij niet vermeldt of je dat geld op debet of credit denkt te boeken. Uit de teneur van je verhaal zou de lezer wellicht konkluderen dat de Universiteit zich daardoor geld bespaart; ik denk dat het haar eerder geld zal kosten. Bijstelling zal immers vaak gepaard gaan met (ontwikkeling van) andere technieken, waarvoor tenminste het materiaal moet worden aangeschaft. In het extreme geval kan een bijstelling zelfs tot uitloop van het projekt over de geplande tijdgrens leiden, wat ook al weinig geld in het laatje brengt.

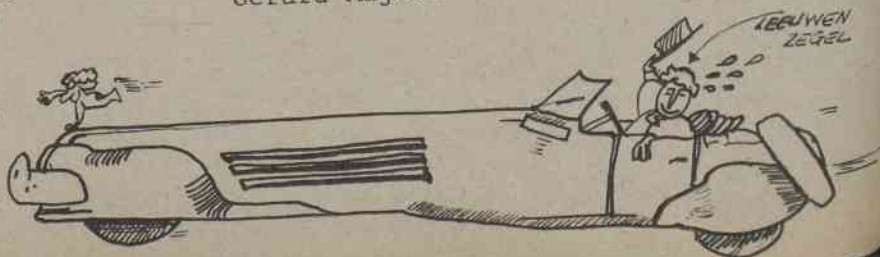
Na het enige steekhoudende argument dat het nut van reizen onderbouwt, kom je aan je grootste grief: de onduidelijkheid van de reizenkommissie over de door haar gehanteerde criteria bij het beoordelen van reizen. Zelf betoog je op verschillende plaatsen dat alleen "zeer ervaren reizigers" of "insiders" kunnen uitmaken waar ze naar toe willen en dat het zelfs "binnen capaciteitsgroepen vaak moeilijk is om het nut van reizen voor de verschillende leden van de groep te beoordelen. Als het echter binnen een terzake nog enigszins geïnformeerde capaciteitsgroep al niet

mogelijk is inhoudelijke criteria te hanteren, verbaast het me nogal dat je het dan wél de reizenkommissie verwijt geen criteria voorhanden te hebben. Vanzelfsprekend mist deze kommissie de inhoudsdeskundigheid om een reis op haar merites te beoordelen; ze zal, zoals je zelf stelt, slechts absurd gemotiveerde reizen kunnen schrappen. Die konstatering behoeft echter m.i. niet noodzakelijkerwijs tot de konklusie te leiden dat de reizenkommissie maar beter kan worden afgeschafte of alleen nog maar "bijzondere" reisaanvragen zou kunnen behandelen. Elke Universiteit, dus ook de RL, draait vrijwel geheel op de gelden die door de gemeenschap worden opgebracht; het lijkt me terecht bij de besteding van dat geld een aantal controlepunten in te bouwen. De reizenkommissie heeft met name die functie en kan behalve het kappen van wildgroei ook letten op de verdeling van het totale budget over capaciteitsgroepen, en binnen die groepen op toekenning aan individuele leden. Bij die toekenning spelen factoren mee als de grootte van de capaciteitsgroep haar participatie in projekten, gedeeltelijke of fulltime aanstellingen binnen die groep, etc. De door een reizenkommissie te hanteren criteria bij deze verdeling van reisgeld zouden zeker openbaar moeten zijn.

Een tweede punt is of je na die budgetterende de organisatie van reizen in handen laat van de Universiteit (de Dienst Civiele Zaken), of de reislustige zèlf z'n reis laat regelen. Ik ben het met je eens dat nu vaak tijd en geld verspild wordt, maar volledigheidshalve had je de argumentatie van het College van Bestuur voor de huidige regeling kunnen vermelden.

Tenslotte wil ik je nog bedanken voor je advies voor een intern afgewezen doch goet gemotiveerde reis bij FUNGO aan te kloppen. Toch denk ik dat je nog een mogelijkheid vergat te vermelden, want jouw reisprogramma voor dit jaar (Wenen, Boedapest, Praag en Rome) wordt zeker ten dele uit een andere pot betaald dan RL of FUNGO. Op dat punt heb je naar mijn mening boter op je hoofd. Wat mij betreft roomboter, export kwaliteit, ... omdat je het verdient.

Gerard Majoor

Rijksuniversiteit Limburg

M.F.V. - Nijmegen: Congres Arbeid en Gezondheid.

Op 24, 25 en 26 mei organiseerde de Medische Faculteits vereniging Nijmegen ter gelegenheid van haar vijfde lustrum een congres met als thema: Arbeid en Gezondheid.

Hieronder volgt een kort verslag van dit uitstekend georganiseerde congres (300 à 400 deelnemers, waaronder veel studenten uit Nijmegen, maar ook van elders (1 uit Maastricht!)).

De organisatorische opzet van het congres was als volgt:

woensdagmorgen: 3 algemeen inleidende toespraken.

woensdagmiddag: a) Inleiding op het deelthema "Betaald Werk".

b) Verschillende aspecten van het deelthema werden in kleine groepen besproken. De onderwerpen waren bijvoorbeeld: Vrouwenarbeid, dreigende werkloosheid, ploegendienst, lawaai, carcinogenen etc. In elke werkgroep was een deskundige die het betrokken aspect nader inleidde voor de discussie.

donderdagmorgen: a) Inleiding op het deelthema "Niet (meer) werken".

b) Groepsbesprekingen als boven. Onderwerpen betreffende onder andere: Pensionering, WAO, omscholing, ziektewet/WAO/AWW, vrouwen-/jeugdwerkloosheid, sociale werkvoorziening, waarom arbeid mensen ongeschikt maakt.

donderdagmiddag: a) Inleiding op het deelthema: "Huisvrouwenarbeid".

b) groepen met o.a. de volgende onderwerpen: Tijdsbesteding, zwaarte en belasting, fem-soc. contra traditionele benadering, huisvrouw-huisarts, dubbele belasting.

vrijdagmorgen: Inleidingen door verschillende werkers, die allen vanuit hun functie te maken hebben met de relatie arbeid-gezondheid: Sprekers kwamen o.a. uit de hoek van de bedrijfsartsen, huisartsen, vakbond, Nederlandse Federatie van arbeidsongeschiktenorganisaties en emancipatie commissie.

vrijdagmiddag: a) cabaret fistel's dwarstheater.

b) Forumdiskussie met de inleiders van de morgen.

De Congresgroep, die het geheel voorbereidde, ter informatie van de bezoekers, stelde een zeer uitgebreide en gedocumenteerde bundel samen, bestaande uit 3 delen (totaal zo'n 700 pagina's).

Deel I : Een economische benadering van arbeid en gezondheid.

Inleidingen op de deelthema's en de groepbijeenkomsten.

Deel II : Achtergrond literatuur.

Deel III: Geschiedenis van de gezondheidszorg.

Een inhoudelijk verslag kan hier niet worden gegeven. Daarvoor was het aangeboden materiaal te omvangrijk. Geïntereseerden kunnen zich altijd voor nadere informatie bij mij vervoegen. Nu wil ik het alleen laten bij dit korte overzicht en enkele algemene indrukken/overwegingen.

De rode draad die door het hele congres liep, was het ziekmakend karakter van ons sociaal-economisch systeem en met name, zoals dat zich uit via het arbeidsproces en de wijze waarop wij daarbij actief of passief betrokken zijn.

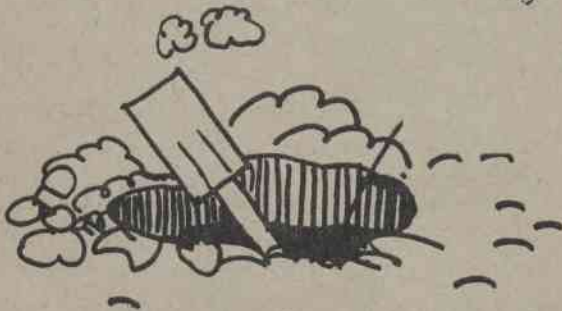
Bij de oplossing van de zich hier voordoende problemen bleek in bijna alle richtingen het gezondheidszorgapparaat schromelijk te kort te schieten (niet preventief) of zelfs averechts te werken (systeem bevestigend). Als typisch voorbeeld van dit laatste werd genoemd, het funktionieren van de WAO, die bedrijven in de gelegenheid stelt hun financieel-economische problemen af te wentelen op de arbeiders.

Wijd verbreid was dan ook de conclusie, dat steun aan de arbeidersbewegingen (bijvoorbeeld via sociaal-wetenschappelijk -of medische onderzoek) bijzonder noodzakelijk is, iets dat volledig past binnen de maatschappij-kritische Nijmeegse traditie. Zo werd onder andere vanuit de discussiegroep Ploegenarbeid duidelijk gevraagd om meer onderzoek naar de medische gevolgen, opdat betere tegenargumenten tegen technische en 'economische' redenen kunnen worden aangevoerd.

Tenslotte dit:

De vraag lijkt gerechtvaardigd of dit geslaagde congres, waarvan de voorbereiding meer dan een jaar heeft geduurd, voor de RUL een inspirerend voorbeeld kan zijn en de in Maastricht aanwezige potentiële energie kan omzetten in kinetisch geweld of - om het met naam van een expositie in het Stedelijk Museum te zeggen - in een "bewogen Beweging".

De eerste contacten daartoe zijn inmiddels gelegd. Gedacht wordt aan een congres dat een in verband met de gezondheidszorg aktueel thema tot onderwerp heeft. Zo mogelijk zal aansluiting gezocht worden bij de regionale situatie en het specifieke karakter van onze faculteit. Wie hieraan wil meewerken neme contact met mij op.

Congres van '88

Hans Hagen.
29 mei 1978.

Cover van '88

ORIENTATIEWEEK GENEESKUNDE EN ANTROPOSOFIE

Studenten geneeskunde organiseren een oriëntatieweek geneeskunde en anthroposofie.

Het thema is "ziekte en ontwikkeling".

Door middel van lezingen, gesprekken en kunstzinnig bezig zijn zal het thema uitgewerkt worden.

Deze week wordt gehouden van 27 augustus tot 2 september 1978 in de Vrije Hogeschool te Driebergen.

Aanmelding bij Tinka van der Goot
Corellistraat 14
Amsterdam 020-760937

FOLDERS MET NADERE INFORMATIE IN DE KOKO-KAMER.

OPROEP

Bij voldoende belangstelling zal er een HARMONIE-ORKEST worden opgericht. Iedereen die lid is van de universitaire gemeenschap (medewerkers en studenten) kunnen lid worden van dit orkest.

De bedoeling van dit orkest is dat het onder deskundige leiding stukken gaat spelen (modern en klassiek), die voor harmonie-orkest zijn geschreven. Er kunnen uitvoeringen worden gegeven met of zonder het universiteitskoor.

Speelt u een blaasinstrument of bespeelt u een slagwerk en hebt u interesse hierin, wil u dan onderstaand strookje vóór 15 juni 1978 sturen naar

Jo Ploum

Franckstraat 55

6461 XE Kerkrade

of deponeren in de Koko-kamer via de interne post.

Ondergetekende heeft belangstelling voor het spelen in een harmonieorkest:

Naam:

Adres:

Plaats:

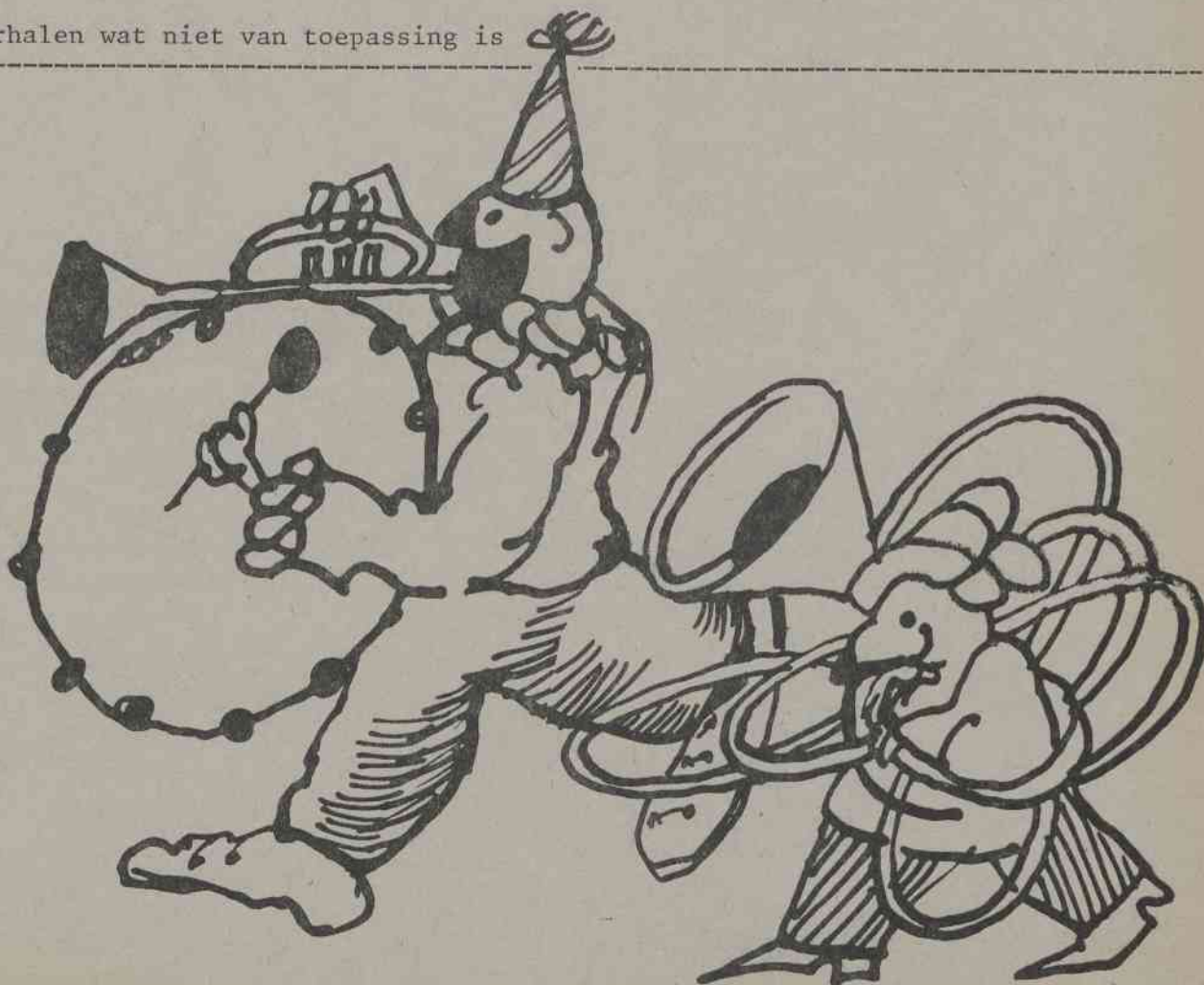
Medewerker/student*

Indien medewerker, waar werkzaam?

Ik bespeel de volgende instrumenten:

Handtekening

*doorhalen wat niet van toepassing is

Rijksuniversiteit Limburg

Aan: 32 studenten die in maart jl. een brief schreven over de rol van de tutor.

Van: de Onderwijscommissie.

Maastricht, 17 mei 1978

Deze brief is bedoeld als een reactie op jullie schrijven van maart 1978 waarin jullie vragen om medici als begeleiders van de onderwijsgroepen. Deze reactie is tot stand gekomen na twee discussieronden in de OC en nadat de projectgroep Tutorensysteem om advies is gevraagd.

De OC erkent dat jullie in je brief (nogmaals) de vinger hebben geleed op de "achilleshiel" van ons onderwijssysteem: de gebrekkige beschikbaarheid van vakdeskundigen op de momenten dat ze nodig zijn. In veel gevallen is de aanwezigheid van die deskundigen noodzakelijk om kleine onduidelijkheden op te lossen zoals: "Wat is nou precies de invloed van bismut en ijzer op de kleur van de ontlasting? Dit soort vragen duikt plotseling op in een onderwijsgroepen, en de groep laat ze vaak liggen als er niet direct een antwoord op gevonden wordt. Men vindt het niet de moeite waard om voor een dergelijke vraag een inhoudsdeskundige op te trommelen, omdat die moeilijk bereikbaar is en meestal pas na enige dagen kan reageren.

Deze drempel, namelijk het onvoldoende direct beschikbaar zijn van inhoudsdeskundigen, zorgt ervoor dat inhoudsdeskundigen pas worden opgeroepen als een antwoord nodig is op ongespecificeerde, een breed terrein bestrijkende vragen als "Welke therapeutische mogelijkheden heb je bij afwijkingen van het bloedstollingsmechanisme"?

Het gevolg is dat studenten veel minder van deskundigen gebruik maken dan eigenlijk nodig en wenselijk is.

Een jaar geleden al bleek bij een telefonische enquête dat inhoudsdeskundigen slechts in 6% van de gevallen geraadpleegd werden (waarbij 100% = alle groepen raadplegen, alle deskundigen één keer).

Als de OC instemt met jullie diagnose dan betekent dat niet dat zij jullie ook volgt in de door jullie voorgeschreven therapie, de introductie van een deskundige tutor.

Als we ons even in jullie positie verplaatsen lijken er oppervlakkig gezien wel voordelen te zitten aan een deskundige tutor: hij voorkomt langdurig zoeken naar informatie, hij kan richting geven aan wat er geleerd moet worden en reduceert daarmee onzekerheden, hij kan de eigen praktijkervaring inbrengen, hij voorkomt dat studenten termen verkeerd blijven uitspreken, hij kan als een identificatiefiguur functioneren in de groep, etc.

Rijksuniversiteit Limburg

Toch meent de OC de faculteit te moeten adviseren niet over te gaan tot het nemen van een dergelijke maatregel. Toen bijna vier jaar geleden besloten werd de van elkaar gescheiden rollen van inhoudsdeskundige en tutor te creëren, waren daar een aantal zwaarwegende redenen voor die we hier nog eens in de herinnering willen terugroepen.

1. Het principe van de zelfwerkzaamheid.

Studenten moeten leren zelf te ontdekken waar hun tekorten aan kennis en vaardigheden liggen, ze moeten leren zelf verantwoordelijk te zijn voor het aanvullen van die tekorten. Als ze dat tijdens hun studie niet leren, zullen ze na hun studie slechts beperkt in staat zijn zonder hulp van deskundigen hun kennis op peil te houden en te doen toenemen. In feite ontstaat dan pas na de studie het probleem waarmee de Maastrichtse faculteit vooral in het eerste studiejaar geconfronteerd wordt, namelijk dat studenten die 12-14 jaar formeel onderwijs genoten hebben in veel gevallen niet in staat zijn zichzelf kennis eigen te maken. De faculteit is er zich van bewust dat dat geen gemakkelijke taak is: leren om zonder veel hulp jezelf kennis eigen te maken, maar ze acht dat niettemin een noodzakelijke taak in het licht van het feit dat voor alle studenten zal gelden dat na hun studie een leven lang studie zal moeten volgen.

Daarbij komt dan nog een leerpsychologisch argument. Er zijn sterke aanwijzingen dat er een positieve relatie is tussen de hoeveelheid energie die studenten steken in het zichzelf actief verwerven van kennis en de mate van retentie en transfer van die kennis. Kennis die zelf actief verworven is, blijft langer behouden (retentie) en wordt makkelijker toegepast op andere gebieden dan waarop die kennis verworven is (transfer).

2. De beschikbaarheid van deskundigheid.

Werkelijke deskundigheid op een bepaald vakgebied is dun gezaaid in elke faculteit. Meestal zijn er ook in volledig uitgebouwde faculteiten in een bepaald vakgebied maar drie of vier mensen die de details beheersen. Wanneer deze deskundigen elk in een onderwijsgroep zitten zijn ze niet meer beschikbaar voor andere onderwijsgroepen.

Uit dit dilemma zijn maar twee uitwegen: een dergelijke deskundige zou colleges moeten geven, of hij zou zijn deskundigheid pas ter beschikking moeten stellen wanneer hij daarom gevraagd wordt. De faculteit heeft voor het tweede alternatief gekozen.

3. De faculteit heeft, vanwege het bijzondere karakter van ons onderwijssysteem, altijd de brede participatie van stafleden aan het onderwijs willen stimuleren, ook van die stafleden die daar vanwege hun vakinhoudelijke inbreng normaal maar beperkt voor in aanmerking komen. Grote participatie leidt tot grotere interesse in het wel en wee van een systeem.

Rijksuniversiteit Limburg

Het zal duidelijk zal dat de OC van mening is dat deze argumenten nog steeds geldig zijn, en zij wil daarom aan faculteit en planningsgroepen enkele voorstellen doen die de door jullie gesignaleerde kwaal moeten bestrijden bij de wortel, namelijk door de beschikbaarheid van inhoudsdeskundigen te verbeteren.

- a. Planningsgroepen zouden inhoudsdeskundigen zich bij de opening van een nieuwe blok kort moeten laten voorstellen aan de studenten, door ze bijvoorbeeld in het kort te laten vertellen op welk terrein van hun deskundigheid gevraagd kan worden. Dit maakt stafleden bewust van het feit dat ze de komende weken aangesproken kunnen worden en studenten leren de inhoudsdeskundigen een beetje kennen en leren wie ze moeten aanspreken.
- b. Het lijkt erop dat er sinds er vergadertelefoon in de groepsruimten geplaatst zijn wat meer contacten plaatsvinden tussen studenten en stafleden. Deze contacten zouden nog meer geïntensiveerd kunnen worden als de OC van capaciteitsgroepen gedaan zou kunnen krijgen dat er gedurende de onderwijsgroepbijeenkomsten altijd iemand van zo'n capaciteitsgroep minimaal oproepbaar is. Op alle locaties kent men het draagbare oproepsysteem dus in principe hoeft dat geen probleem te zijn. Als degene die in het blokboek als inhoudsdeskundige genoemd wordt verhinderd is, dan moet hij binnen zijn capaciteitsgroep een vervanger aanwijzen, die wel snel oproepbaar is.
- c. Studenten kunnen ook zelf wat doen om het systeem van inhoudsdeskundigen te verbeteren. Door niet passief te accepteren dat iemand die in het blokboek vermeld staat als deskundige niet bereikbaar is, maar dat te melden aan de blokcoördinator. Deze is in een goede positie om maatregelen te treffen. Hij kan namelijk van een capaciteitsgroep eisen dat ze toegezegde capaciteit ook werkelijk leveren. Daar zijn de studenten op korte termijn niet mee geholpen maar een dergelijke consequent volgehouden strategie zal zonder twijfel leiden tot een verbetering op wat langere termijn.
- d. Aan planningsgroepen zal gevraagd worden hun inhoudsdeskundigen vragen uurtjes of korte seminars te laten houden over vooraf afgesproken onderwerpen, zodat studenten hun vragen daar kwijt kunnen. Daarnaast kan natuurlijk ook "gebruik" gemaakt worden door de onderwijsgroep van de tutor. De tutor kan het raadplegen van inhoudsdeskundigen stimuleren en eventueel voor het contact zorgen. Vanzelfsprekend kan de aanwezige deskundigheid van de tutor geraadpleegd worden door de studenten maar dit dient uit te gaan van de studenten.

In ieder geval is het niet wenselijk dat de rol van tutor dogmatisch en star wordt beoordeeld en gespeeld.

De OC is er zich van bewust dat met deze maatregelen het probleem niet volledig zal zijn opgelost. Het is duidelijk dat de rol van tutor ondergewaardeerd wordt of is in de faculteit. Binnenkort hoopt de OC dan ook een rapport over de rollen in ons onderwijssysteem op te stellen, dat de betekenis van de diverse onderwijsbijdragen nog eens duidelijk belicht.

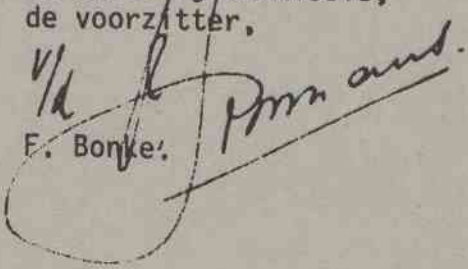
Zo overweegt de OC om m.b.t.

de tutorrol een voorstel te formuleren, inhoudende dat de rol van tutor gedurende ten minste twee onderwijsblokken van een bepaald cursusjaar moet worden vervuld en dat een benoeming als tutor een meerjarig commitment zal inhouden.

De OC heeft gemeend jullie eerst dit antwoord te moeten geven en niet hiermee te wachten totdat de resultaten van het onlangs afgelopen evaluatieblok er zijn en het hiervoor vermelde rapport klaar is.

Met vriendelijke groeten,
de Onderwijscommissie,
de voorzitter,

V/d
F. Bonke.

sportSportSportSportSport

SPORTDAG RIJKSUNIVERSITEIT LIMBURG

Deze sportdag wordt gehouden op vrijdag 23 juni. Het is een sportdag voor studenten en medewerkers (sters) en het is de bedoeling er een sportieve stijl tussen de diverse studiejaars en locaties van te maken.

Het vorig jaar wisten de huidige 4° jaars de wisseltrofee in de wacht te slepen.

Het programma van deze dag luidt:
08.30 - 13.00 sportwedstrijden
14.00 - 17.00 fiets- en wandel-
rally.

s'Avonds wordt er een feest georganiseerd door Koko.

De sportwedstrijden omvatten de volgende sporten:

voetbal - volleybal (dames en heren) - tafeltennis en evt. ook tennis en badminton indien de accommodatie daarvoor nodig verkregen kan worden.

Als afsluiting van deze wedstrijden de traditionele cross op de trimbaan aan de Via Regia.

s'Middags is er voor de fietsbezitters een fietsrally, die langs een paar markante plaatsen in de regio zal voeren (lengte \pm 30 km). Voor de wandelaars onder ons is er een wandeltocht uitgezet die langs, voor de meesten van ons, onbekende plaatsen in Maastricht voert.

Aan de fiets- en wandeltocht kan iedereen, die tot de R.L- gemeenschap behoort, deelnemen. Ook hun "aanhang" (vriend, vriendin, echtgenote), kinderen zijn van harte welkom. Om een inzicht te krijgen of er genoeg belangstelling is voor deze beide tochten, wordt men verzocht

onderstaande strook in te vullen en te retourneren naar

G.J. v.d. Heyden, sportleider, hoofdgebouw kamer 206.

Inlichtingen over de sportwedstrijden en fiets/wandeltocht kan men ook bij hem krijgen tst. 114.

N.U.K.athletiek

Op zaterdag 27 mei organiseerde de Limburgse Universitaire Studenten Sportstichting de NUK-athletiek. Mede door de uitstekende hulp van de verenigingen A.V.'34 en Kimbria alsmede door het uitstekende KNAU-jurycorps, verliepen deze kampioenschappen perfect.

De beste Maastrichtse prestatie werd geleverd door Jaqueline Roebroek, die bij het verspringen Nederlands Universitair Kampioene werd. Proficiat Jacqueline!!

Voetbal medewerkers

Op zaterdag 27 mei nam een medewerkersteam deel aan het jubileum voetbaltoernooi van de MBSB. Onder de bezielende leiding van coach Jo Sijstermans werd in de C-klasse de EERSTE plaats behaald. Al met al een prima opsteker voor het O/W - toernooi in Groningen. Langs deze weg aan spelers en coach onze gelukwensen.

NAAM locatie/jaars tst.

Schrijft in voor de fiets-/wandeltocht op de sportdag R.L.

Aantal introducee's

8

SUPPOOSTEN

OPSTUREN/AFGEVEN AAN LYDIA LIPPENS, STUDIELANDSCHAP

Voor het komend studiejaar zoeken wij een twaalfstal suppoosten voor het Studielandschap. Zij beheren de balie van het studielandschap en verrichten enig administratief werk. Via een (in september op te stellen) rooster zijn zij op toerbeurt aanwezig van 12.30-13.30 en 17.15-22.00 uur. De betaling is gebaseerd op een tarief voor uitzendkrachten.

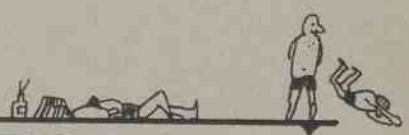
In aanmerking komen studenten die NU eerste, tweede of derde jaars zijn. Wanneer er meer liefhebbers dan beschikbare plaatsen zijn, zal er worden geloot. Geef je op met onderstaande invulstrook

Ondergetekende heeft belangstelling voor de functie van suppoost in het Studielandschap tijdens het studiejaar 1978/1979

Naam:

Student: 1e jaars/2e jaars/3e jaars (per juni '78)

Handtekening.

Over Reizen Gesproken
Buitenkerkelijk en met mijn haagsche "g" nog steeds duidelijk hoorbaar, maak ik niet zoveel kans terecht te kunnen in de regio Limburg (versie H. Wiegel), en ik kom dan misschien wel in Helden bij Venlo voor mijn 13 weken stage Huisartsgeneeskunde. Effe uitrekenen hoeveel tijd en geld het reizen alleen al kost. Maastricht-Venlo (retour) f15,50, vertrektijd 6.50u. aankomst 8.07u. Venlo-Helden (retour) f4,00, vertrektijd 8.16u. aankomst 8.47u. (Mooi op tijd bij de huisarts) Samen f19,50 x 13 x 5 = 1267,50 reiskosten 4uur per dag reistijd. Dat wordt toch wel een beetje moeilijk als je dat allemaal van een gedeeltelijke beurs moet doen en de faculteit komt niet over de brug.

"The sky is the limit, jongens: we moeten al blij zijn dat jullie daar stages kunnen lopen. We stellen al alles voor jullie in het werk; als het had gekund had ik het toch allang voor jullie geregeld?"
Tòch maar effe regelen dan?

Henny Peltenburg

PING... KASSA

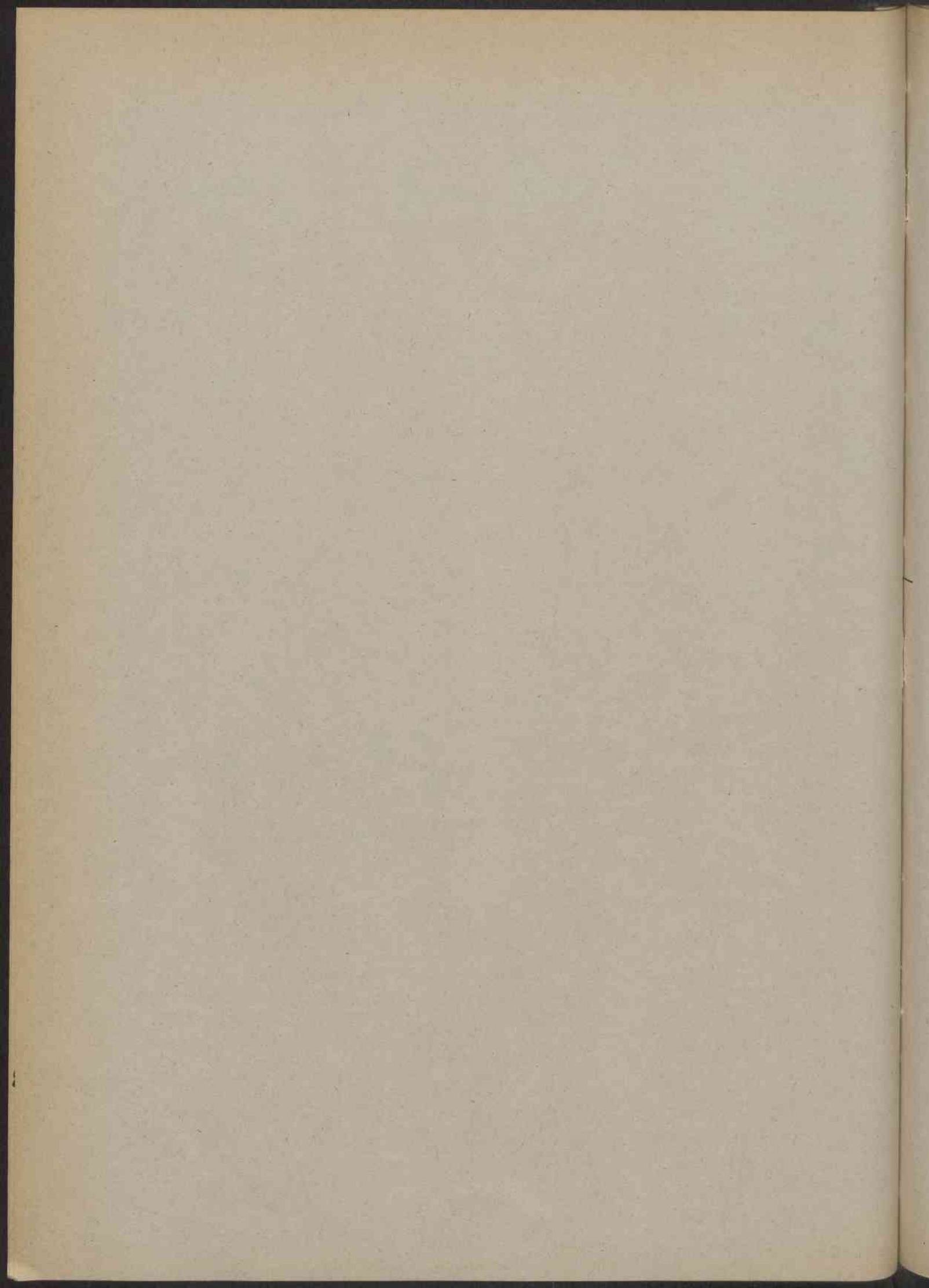
The Sky is the Limit

Jongens the sky is the limit
jongens het kan echt niet anders
geloof me nou maar
m'n exploitatiekrediet
Den Haag
formatieplaatsen
Pais

geen thee met krentenbrood
wel 5x13x80x2=8240 km
op en neer
tussen Eysden & de Mokerhei
Kassa: f2472,00

Gekke vogel

Zwart-Wit of Salmiak.

Wij signaleren dat:

- het oorspronkelijke karakter van ons onderwijssysteem langzaam naar de verdoemenis gaat.
- er steeds meer ongelovigen zijn/komen in de faculteit.
- de zusterinstellingen nog steeds ongelovig zijn.
- de nieuw aangestelden nauwelijks meer bekeerd worden van hun oude zonden.
- de jongste jaars studenten steeds angstiger worden dat ze de basisvakken niet voldoende onder de knie krijgen.
- Tappers, W.M'ers en hooggeleerden dezelfde angst hebben, waardoor de angst van de studenten wordt versterkt.
- "Den Haag" er nog steeds niets van begrijpt.

Dit komt tot uiting in:

- de inhoud en de vorm van de problemen zoals die in de blokboeken van de eerste jaars worden aangeboden.
 - b.v. de ontwikkeling van plaques in de vaatwand behoort tot het aandachtsgebied van 1e jaars studenten i.p.v. polio, gebroken benen, revalidatie van hartinfarctpatiënten.
- de bloktitels veranderen in de loop der jaren:
 - b.v. 1975/76 Probleemoriëntatie in de kliniek.
 - 1976/77 Oriëntatie in de klinische geneeskunde.
 - 1977/78 Ontstekingen en tumoren oriëntatie in de klinische geneeskunde.
 - 1978/79 Oncologie.
- de formatieve toetsen die uitsluitend basis weetjes bevatten.
- de summatieve toetsen nauwelijks anders bevoorrad worden door de capaciteitsgroepen.
- het keuzeonderwijsaanbod bestaat uit colleges in de basisvakken.
- de 5e jaars studenten nu ook zo nodig co-assistent moeten heten.
- de plotselinge noodzaak van het mentoren systeem.
- de Studie Resultaten Commissie adviezen geeft in de vorm van vakgebieden.
- de truc om wel probleem-georiënteerd-onderwijs te handhaven maar de problemen te richten op de basisvakken.

" Eben wo Begriffe fehlen, stellt ein Wort zur rechten Zeit sich ein"

Wij vragen ons af of:

- het nog mogelijk is deze tendenzen te keren.
- probleemoriëntatie met als bron de gezondheidszorgproblemen van individuen en gemeenschappen niet weer in ere hersteld moeten worden.
- de "bevrozing" van de eerste 4 studie jaren op dit moment niet ontzettend dom is.

GELOVIGEN VERENIGT U !!!!!!!

Pim van Arkel.
Bart Sikkens.

Capaciteitsgroep Onderwijsontwikkeling en Onderwijsresearch

Uw referentie

Onze referentie

Maastricht.

RL heeft 'n SPECIALE
CAPACITEITSGROEP t.b.v.
borst onderzoek